

26–27 листопада 2020 р. – Одеса : ВД «Гельветика», 2020. – С. 282-283. URL: http://www.skced.hneu.edu.ua/files/hneu-lystopad_-2020-pechat.pdf#page=282

5. Петренко А.В. Формування психологічного портрету особистості під час професійного добору кандидата. Міжнародний науковий журнал Науковий огляд. 2021. №3(75). С. 49-56. URL: <https://naukajournal.org/index.php/naukajournal/article/view/2269/2273#>

УДК 305:331.5

*О.М. Житник, студентка,
С.Б. Іваницька, к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

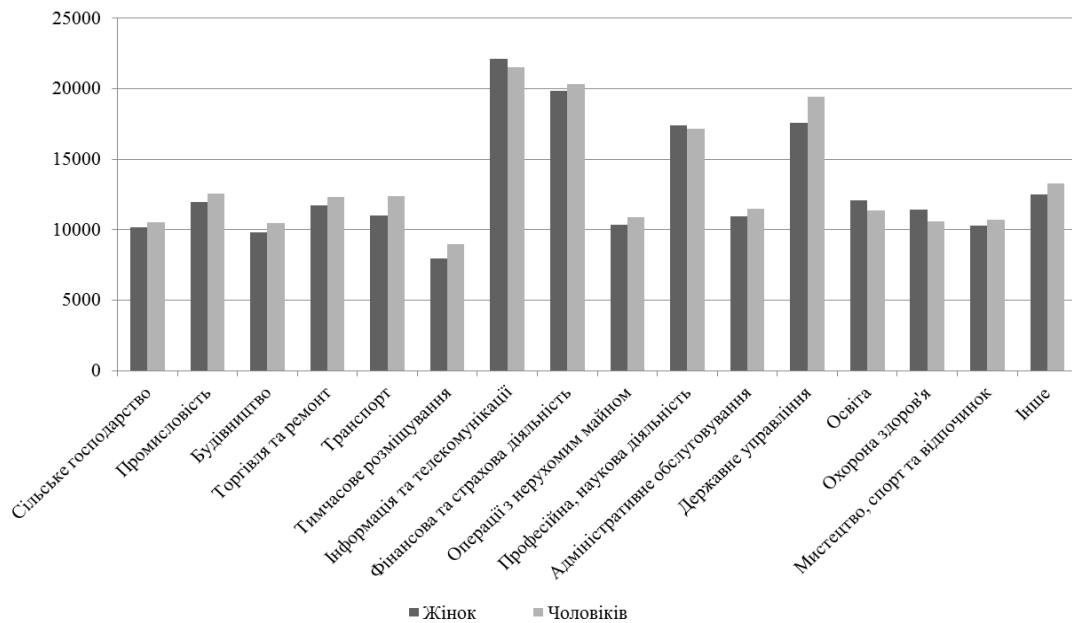
ГЕНДЕРНЕ ПИТАННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

У наш час кожна держава націлена позиціонувати себе як високорозвинута, інноваційна й конкурентоздатна учасниця міжнародних економічних відносин. Вагоме значення у становленні країни займає ринок праці, як комплексна система взаємовідносин між працедавцями, найманими робітниками та урядом. Одним із гальмівних чинників розвитку сфери працевлаштування в Україні виступає явище гендерної нерівності. Про гостроту й необхідність вирішення даної проблеми свідчить й те, що забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх жінок та дівчаток є п'ятою ціллю сталого розвитку до 2030 року, визнаною ООН [1].

Чинне українське законодавство чітко визначає, що жінкам і чоловікам забезпечуються рівні права та можливості у праці та одержанні винагороди за неї [2]. Щоправда, реальність показує нам дещо протилежний стан речей. Таким чином, жінки частіше зіштовхуються з проблемами у кар'єрному та професійному зростанні, а обсягу пропозицій робочих місць для жінок властивим є вужчий професійний спектр. До того ж жінка має вищу ймовірність втратити роботу, ніж чоловік [3].

Одним із головних і найяскравіших, на нашу думку, показників ринку праці, який досить ґрунтовно відображає наявність у даній сфері гендерної нерівності є, власне, рівень заробітної плати. Адже ставка заробітної плати це ціна товару «робоча сила» на ринку праці. Отже, на основі даних Держстату, нами була побудована показова гістограма середньомісячної заробітної плати штатних працівників за статтю та видами економічної діяльності за III квартал 2021 року (див. рисунок). Виходячи з отриманих даних розуміємо, що за умови рівного обсягу виконання робіт та обіймання однакових посад вищий рівень оплати праці мають здебільшого саме чоловіки. Зауважимо, що незначного скорочення гендерного розриву в заробітній платі свого часу було

досягнуто за рахунок введення у бюджетній сфері Єдиної тарифної сітки у 2005 році. Загалом гендерна нерівність на ринку праці як України, так і світу у цілому відображається у наступному: помітний прояв горизонтальної та вертикальної сегрегації при обранні на робочі місця й визначенні заробітної плати; професійна сегрегація, яка полягає у нерівних перспективах професійної підготовки та перепідготовки чоловіків і жінок; наявність недоліків у законодавчому полі; існування стереотипного переважання репродуктивної ролі жінки у суспільстві над її професійними здібностями, що породжує упереджене ставлення роботодавців до жінок; значна кількість жінок у потоках нелегальної міграції [3].

Рис. 1. Середньомісячна заробітна плата в Україні, грн.

Задля подолання зазначених негативних тенденцій на ринку праці необхідним є удосконалення правового сектору держави, зрушення у бік сучасності усталених суспільних поглядів і ведення моніторингу ситуації.

Як висновок зазначимо, що гендерне питання справляє відчутний вплив на функціонування сектору працевлаштування. Зокрема, наявна гендерна нерівність відбивається у зростанні рівня витрат на добробут й управління, зменшення темпів продуктивності праці та загального спаду економічного зростання. Отже, гендерне питання потребує більш ґрунтового різноаспектного вивчення та постійного контролю його стану в подальшому.

Література:

1. *Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року. Генеральна Асамблея ООН. 25 вересня 2015 р. URL: https://www.ua.undp.org/content/dam/ukraine/docs/SDGreports/Agenda2030_UA.pdf*

2. *Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15#Text>*

3. Комліченко О.О., Комліченко Д.С. Гендерні особливості зайнятості та безробіття на ринку праці України. Центр тендерних досліджень НІІ Історії філософії. URL: <http://gender-ck.inf.ua/articles/genderni-osoblivosti-zajnyatosti-ta-bezrobittya-na-rinku-praci-ukrayini>

УДК 369.013

*Я.В Черноус., студентка,
С.Б. Іваницька, к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

В умовах сучасного державотворення страхування є важливою та необхідною формою діяльності, що забезпечує загальну економічну стабільність, розвиток усіх сфер господарювання, ефективний захист від багатьох природних, техногенних та інших ризиків, реалізацію державної соціальної політики. Велике значення для розвитку ринкової економіки має саме розвиток страхового ринку, повноцінний розвиток якого дасть поштовх для зростання національної економіки, оскільки страхування сприятиме ефективному перерозподілу фінансових ресурсів країни.

Основою регулювання страхової діяльності на національному рівні є:

- 1) кодифіковані акти (Цивільний кодекс України, Господарський Кодекс України, Податковий кодекс України);
- 2) закони (Закон України «Про страхування», Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів» та інші);
- 3) підзаконні акти (постанови, розпорядження, накази).

Основним законодавчим актом, що регулює страхові відносини, є Закон України «Про страхування». Відповідно, врегулювання управлінських та фінансових відносин регулюється цим законодавством щодо: кваліфікації фінансової стійкості, умов забезпечення платоспроможності страховиків, формування та використання страхового резерву, особливостей бухгалтерського обліку та звітності страховиків.

Цей Закон регулює відносини у сфері страхування, визначає загальні правові засади здійснення діяльності із страхування, надання посередницьких послуг і спрямований на посилення захисту прав та законних інтересів клієнтів, у тому числі споживачів, шляхом встановлення вимог до системи управління, платоспроможності страховиків, філій страховиків-нерезидентів на території України та розкриття ними інформації, встановлює вимоги до порядку укладання,